

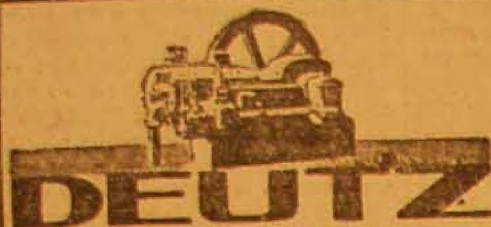
ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шваб. 143322.
Адреса для телеграм:
«Діло» Львів.
Год. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голандії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-24.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІН.
СТРАШІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

МОТОРИ- Diesla без компресора, газові,
бензинові і т. д. моторові, льоко-
мотиви, льокомотиві, помпи, компресори, дорогові вальці і т. п.
як також фабрикації ф-ми **Humboldt, Köln** з/в
заступництво
„DEUTZ-HUMBOLDT“ **ЛЬВІВ** РОМАНОВИЧА 1/Д
інж. Альфред Шахерль Телефон 6—72.

Причини економічної кризи в СРСР.

Шукаючи за причинами теперішньої тяжкої економічної кризи в С. Р. С. Р., ми знаходимо одну одинокую і найбільшу причину: більшовизм. Не будь більшовицької форми влади і більшовицьких методів господарювання в Росії і на Україні, не було б там таких фактів, в Європі вже давно забутих, як: хаости біля харчевих крамниць, недостача середників поживи на ринках, тривога за будучину, накопичування припасів і т. п. С. Р. С. Р. вже переживав раз таку кризу після війни. В 1923 р. Це був час страшного голоду, про який раніше доносили хіба забуті хроніки темного середовища. Люди пухли і гинули від голоду, за навіть, на подобу диких звірат їли одні других. Ось яким прогресом вплив себе тоді, рівняючи з відсталіми, мовляв, капіталізмом — на ділі більшовизм! Так теж і на ділі нас виглядає цей рай, яким більшовики хотіли змисляти людство!

Але більшовики тоді боронили себе замітом, що біля невдоволення — причиною голоду в С. Р. С. Р. і на Україні була довга громадянська війна та викликане нею знищення російської області, а також більшовицької держави зах. європейським і американським капіталістичним світом. Без сумніву, деяка частина правди в цій обороні більшовиків була за ними. Хоча переживаючи подібну важку економічну скруту зах. Європа, ця, на думку більшовиків, відстала і пережита З. Європа — дала собі раду зі своїми тодішніми матеріальними незгодностями, ба навіть в економічному розвитку сильно пішла вперед! Чому цього не доконали більшовики і навпаки довели країну до примітивного стану...

Та вже коли й погодитися з більшовицьким оправдуванням їх політики в минулому, то деж знайти такі аргументи тепер, коли ми, слава Богу, вже дожили 1928 року і маємо за собою 10 літ миру...? Чи більшовикам хто боронив здійснювати їх план? Ажже більшовики є виключними і всевадними панями в нутрі краю! Не мають жадної опозиції їм жадної ворожої агітації проти себе: цілком інакше як всі т. зв. буржуазні держави, котрі мусять рахуватися з більш-менш легальною опозицією революційною роботою більшовиків. Мала отже більшовики аж наліто багато часу і спромоги реально показати, як виглядає голошений ними комуністичний рай на землі? Тепер вже ніхто не може твердити, що більшовиків бльокують, що кидають їм смолоскип громадянської війни в нутро краю, бо всім відомо, що нема ні одної, бучьальної ні одної держави на земській кулі, яка не хотіла б бути в економічних взаєминах з С. Р. С. Р. Звідки отже ці важкі признаки господарської кризи, які в загальних

чертах були змальовані у вчорашній статті?

Більшовики кажуть: мужик не дає збіжжя. І кажуть правду. Чого мужикові все і все давати себе живцем обдирати зі шкіри? В році 1913 ціле рілляне населення Росії мало 2708 мільонів золотих рублів доходу. Сьогодні воно має, по більшовицьким даним, тільки 1932 мільонів зол. рублів або майже на мільярд зол. рублів менше доходу. Так само дохід з продажі ріллянних продуктів у селян впав з 36.4 проц. передвоєнних на 29 проц. теперішніх. Ціни за само збіжжя, правда, тепер майже такі самі як в передвоєнних літах. Але зате впали на 60—70 проц. ціни за інші ріллянні продукти. Одночасно релятивно і абсолютно зросли ціни за промислові продукти. А знаємо, що майже увесь промисл зсоціалізований і знаходиться в руках держави. На підставі обчислень статистичного відділу Госплану, загальний індекс цін на промислові товари дав в минулому році 2.2, а на ріллянні продукти 1.46. Таким чином виникла різниця між одним і другим індексом на 0.74 і це є ці славі „ножиці“, про котрі стільки мови в більшовицькій пресі. Рахуючи на гроші — „ножиці“ дали в минулому році понад 900 мільонів зол. рублів, котрі за пусто-дурно селянство заплатило державі за всілякі промислові продукти. Це є контрибуція, гараж, плачені селянством за манації більшовицькі експерименти. Чи можна дивуватися, що селянам нарешті не стає терпцю?

Взагалі, економічне положення в нутрі С. Р. С. Р. є незвичайно складне і не характеризується одним якимсь симптомом. Але головні черти розвитку були ось які:

В хвилину вибуху революції найбільш палючим для Росії питанням було земельне питання. Жадна з попередніх земельних реформ, а було їх починаючи від 1861 р. більше, не встигла була вирішити цього питання. Селянин, пригнічений напів-феодалітизм, цілком відсталі земельним устроєм — стихійно, сліпо, дико й неупереджено мріяв про землю та прагнув її. Аж прийшла світова війна. Мільйони селян, вбраних в солдатські шинелі, опинилися на фронті. Гинувати при кінці війни, після вибуху революції почули, що тепер або ніколи наступив мент, в якому вони можуть здійснити своє бажання. Ленін найбільше відчув цю народню стихію. Тому він без вагання кинув селянству клич: „Земля наша!“. І селянство лавою пішло за ним. Таким чином більшовики селянську стихію, як розбурхану ріку, спрямували на лоток своєї політики. Зробили селянство союзником в їх боротьбі в їх соціально-реформаторських замислах. Знехотівали його. І добули таким чином свободу рухів для повного зру-

нування нервових центрів держави: столиці і міст. Для жорстокого і безоглядного поруху з усіма представниками старого режиму.

Отже тепер ми бачимо, що одним із основних результатів російської та української революції є остаточне вирішення питання про т. зв. чорний переділ, про вивласнення поміщицьких земель в користь селянства. Ця земля вже опинилася в руках російського та українського селянства і жадна людська сила не зможе цього фактичного стану перемінити. Тим самим рос. революція навки засипала отсе передвоєнне джерело до-революційного „народницького“ селянського „соціалізму“, з якого політичну силу черпали російські (а за ними і наші) есери і взагалі весь російський соціалізм. З революції російське і українське селянство виходить багато більш „європейським“ і по своєму соціально-економічному укладові і по своїй психології, чим це було до війни.

Сьогодні російське й українське селянство по суті вже задоволене і нічого більше не бажає, як тільки створення таких політично-державних умов, які дали б йому спромому вповні використати його соціально-економічні, революційні досягнення. Суті справді зовсім не міняє факт, що земля в С. Р. С. Р. правно не є власністю селянства і належить до держави. А держава тільки для поодинокі більш або менші земельні наділи в уживання селянам. Бо ми з досвіду знаємо, що для селянина асе найважливіший є факт посідання й уживання землі в не номінальна власність. Також рішучим є факт способу оброблювання землі, себто: чи цей спосіб є індивідуальний чи колективний? Американські і канадські фермери, котрі одержують земельні наділи від держави або залізничних компаній в наєм-поліття на 99 або й 999 літ та через те номінально не є власниками цих наділів, зовсім не можуть бути зачислені до комуністів. Бо рішучим є факт індивідуального посідання і індивідуального уживання тієї землі ними. І таке саме є з російським і українським селянством в С. Р. С. Р. Тільки дуже нечисленні і по стані загосподарювання тієї найбільшого жалю земельні наділи є там оброблювані колективним, комуністичним способом. Це т. зв. совхозів або рад-госпів. Але подавляюча більшість земельних наділів на-ходиться в С. Р. С. Р. в руках селян

як індивідуальних посідачів-ужитковців і то, як ми знаємо, зовсім не в руках білоросів, а в малій кількості в руках середняків. Найбільша частина земельних наділів на-ходиться в руках т. зв. кулаків, бо тільки вони дають більшовицькій владі гарантію постачання найбільшої кількості необхідного для експорту збіжжя. Саме Сталін повія свого часу курс політики на кулака, якому дозволено навіть перебирати наділи від білоросів і середняків, що не всіля дати собі ради зі землею, а також horrible dictu дозволено кулакові при праці користуватися наймитами. Правда, тепер Сталін під впливом аргументів заліксованої опозиції хоче знищити кулака, але тому протиставляється Калінін і Ріков.

Фактично отже С. Р. С. Р. тепер країна типічно селянська, дрібно-буржуазна і при більшовицьких ніколі іншою не стане. Під політичним оглядом вона прагне влади, яка забезпечила б за селянством його досягнення і була по змозі найсильніша, (так, як слаба влада не була б всилі удержати необхідного внутрішнього ладу), а одночасно — дала б країні можливість як найширшого економічного розвитку, розвитку всіх її продукційних сил і економічної свободи, та зрівняла рівень цін за промислові продукти без чого селянство є фактично безоглядним і цинічним способом експлуатоване.

Чи більшовики відповідають цим вимогам?

На першу частину запиття була відповідь вгорі. На решту можна відповісти тільки у зв'язку з коротким описом стану і характеристикою сучасного промислу в С. Р. С. Р. А це окрема справа. Та всеж треба ствердити, що радянський, недавній з важким трудом налаштований згладно відновлений промисл, переживає хронічну кризу, з якої зрисується недовольний маревом його катастрофи. Комуністи не відлучають і тому для піднесення духа творять панамі економічних шпонаж і т. п.

До якої міри дійшла економічна криза в С. Р. С. Р. видно ще й з того, що на більшовицькому олімпі зарисувалася вже недовольно перспективна боротьба між Сталіном, що став нині уже занадто ліним, а Калініном та Ріковим, які протиставляються зважно сталінському реакційному обмежуванню непи та аграрних „свобід“ поміткою кулака. Словом, нова боротьба за шляхи „соціалістичної“ господарки в С. Р. С. Р., результатом якої може явитися ліквідація Сталіна по зразку ліквідації Троцького, Радека, Зиновєва і комп. Ця „ліквідація“ прийшла б теж за ціну відступу комуністів з фронту соціалістичної господарки на позиції капіталізму.

Д-р Павло Лисак.

Після виборчого бою.

підсумки і висновки.

III. Сенатські виборчі цифри й вислідні в Галичині.

Картина, яку змальовують нам виборчі вислди і цифри в Сх. Галичині при виборах до сейму, є досить іскрива. На її основі вже можна досить докладно асуювати собі силі подвійності національності.

політичних більшовиків і партія соціалістична утворювалася. Та яка роль відігравала в виборчій боротьбі до сенату і до сейму? Як впливали на виборчі результати? Як впливали на виборчі результати? Як впливали на виборчі результати?

активними 14 лист у львівському, 10 лист у станіславському і 11 лист у тернопільському воєводствах. З того українських лист у львівському воєводстві було 6, у станіславському воєводстві — 5, а в тернопільському воєводстві — 6. Польські сенатські лист у львівському воєводстві було 6, у станіславському — 3, а в тернопільському 4. Жидівські сенатські лист у львівському воєводстві було 2, в станіславському 2 і в тернопільському 1.

Бажаючи означити українську територію на просторі трьох полунавсхідних воєводств, треба від львівського воєводства відокремити західні польські повіти з їх числом голосів. Та покищо ми не маємо вислідів виборів по повітах, а тимчасово неможливо нам тепер перенести це відокремлення навіть в дуже загальному розмірі. Поступаючи таким способом, як ми це робили при виборах до сейму (з повітами Березів і Кросно), відступимо „на око“ від суми польських голосів у львівському воєводстві голоси, що впади на листи ч. 3 (Визвольне), ч. 10 (Хлопський Сторонництво), ч. 14 (Хлопський Союз Східного) і частину (1/2) голосів „одинки“.

На польські сенатські листи у львівському воєводстві впади 366.398 голосів. Коли від цієї суми віднімемо 2.946 гол. „трийки“, 68.170 гол. „десятки“, 19.334 гол. „чотирип'ятки“ і 1/2 гол. „одинки“ в сумі 40.099 (з повної суми 200.499), то озерижимо 130.549 голосів для етнографічно польської території львівського воєводства. А що сума всіх польських голосів у львівському воєводстві вносить 366.398, то на українську національну територію цього воєводства лишається 235.849 польських голосів.

Таким чином польські листи зібрали голоси:

у львівському воєводстві	235.849
у станіславському воєв.	187.523
у тернопільському воєв.	148.812

разом 572.184

Українські листи зібрали голосів:

у львівському воєв.	206.050
у станіславському воєв.	175.775
у тернопільському воєв.	198.460

разом 580.285

Жидівські листи зібрали голосів:

у львівському воєводстві	4
разом в польських повіт.	67.245
у станіславському воєв.	405
у тернопільському воєв.	54.602

разом 102.432

Отже сума всіх голосів, відданих при сенатських виборах на українській полунавсхідній території під Польщею виносить 1.255.501. Сума польських голосів дає 45.50 при всіх голосів, сума українських голосів 45.58 при, а сума жидівських голосів 8.62 при.

Полунавсхідна українська територія під Польщею вибирає 16 сенаторів (всі три воєводства вибирають 18 сенаторів, але ми два сенатські мандати і 130.549 голосів призначено на польську етнографічну територію львівського воєводства). По числу населення українцями припаде 10 мандатів, полякам 5, а жидів 1. Тимчасом українці здобули на своїх національних територіях 8 сенатських мандатів, поляки 7, а жиди один, отже українці втратили 2 мандати в користь поляків.

Після огляду відношення голосів українці втратили при сенатських виборах 18,12 при. у пропорції до суми українських голосів при сеймових виборах. Поляки виграли в пропорції до польських населення 18,50 при., а в пропорції до суми голосів при сеймових виборах 6,34 при. Жиди в загальному задержали свій відсоток голосів. Владає в очі, що в станіславському воєводстві жидівські голоси вносять всього ли-

* Тут голівськи ми відібрали в деяку частину жидівських голосів із зазначених повітів, однак цього не робимо, бо жидівські голоси нас менше цікавлять.

ше 495 (сіоністичні 478) замість яких 35—40 тисяч. Видно, що жиди в тому воєводстві майже всі свої голоси перекинули на „Визвольний Блок співпраці з урядом“. Це явище є дуже характеристичне для теперішньої ситуації. У воєводствах, де поляки і жиди є зникаючими меншостями, вони об'єдналися проти української більшості.

Під партійним оглядом українські сенатори діляться на дві категорії: унітаристів — 7 і радикалів 1, поляки і жиди є однієї маети. Польські сенатори всі є „одинковичі“, а жидівський сенатор — сіоніст.

Поодинокі українські партії при сенатських виборах щодо кількості голосів йдуть в такому порядку:

а) Українське Нац.-Демокр. Об'єднання:

	всіх укр. гол.	%.
1) львівське воєв.	138.518	67,03
2) станіслав. воєв.	108.178	61,54
3) тернопіль. воєв.	153.104	77,15
разом	399.800	67,50

б) Українська Соц.-Рад. Партія:

	всіх укр. гол.	%.
1) львівське воєв.	23.2293	11,20
2) станіслав. воєв.	62.227	35,48
3) тернопіль. воєв.	81.755	16,00
разом	117.278	20,20

=====

В безконечній черзі...

ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС 17-БОХ.

ПРОМОВА Д-РА ЛЬВА ГАНКЕВИЧ.

(Продовження.)

Третя книжка „Про потребу старшинського вишколу“, написана ген. Омеляном-Павленком. В ній абсолютно нічого підозрілого нема; тільки перелічення прокуратора добаче в цій брошурі щось небезпечне. Ця книжечка — це перелік статей з „Нап. Думки“.

Прис. судді Я маю виклики совісті. Перед кількома днями я вислав йому, приятелю ала, в Чорткові книжку Фолуняка. А сам недавно дістав я проспект видавництва „Zielonolecie odrodzenia polskiej айу айроїнеї“, що виходить під ред. проф. Генр. Мосціцького й ін., щоб собі це видавництво заперемірувати. Частина цього видавництва, а саме історична частина, від конфедерації Барської аж до кампанії з українцями безперечно дуже цікава і для українців. Друга частина — чисто військова: про піхоту, кавалерію, артилерію, летунство, саперів і т. д. мене вже не інтересує, бо признаюсь, що як соціаліст військовості не люблю.

Тепер маю виклики совісті, чи я не зробив йому, приятелю в Чорткові медвежої прислуги, а щодо себе заявляю, що проспект відсилав і книжки не куплю, бо — боюсь. А діється це в моменті, коли президент Річпосполитої видав декрет про свободу науки...

А кінці ще кілька слів про Станіслава Дзюбінку, оту дитину міста, доньку львівського пролетаря. Прок. насправду найбільше скриндів П. Але якби був перчитав її листи та листи до неї, був би відразу пізнав, що Олюшка — зовсім інша жінка, людина енергійна, темпераментна, досвідчена, жінка пристрасна, а не така ніжна, дрібна й анемічна, як оба. Дзюбіна. (Тут обор. перчитує деякі листи Петра Сайкевича до Олюшки, з яких виходить, що гіпотеза прок., немов би Дзюбіна була Олюшкою, є тільки гіпотезою і є позбавлена всякої фактичної основи).

Прок. казав, що Дзюбіна втікала в хвилині арештування Дайса; а св. „знаходив“ Смалько стверджує тут, що він ішов до неї зазначеним кроком і потім її арештував. А що в першій хвилі Дзюбіна подала фальшиве назвище, то цей аргумент, бож вона тоді старалася про учин. посаду і не хотіла, щоб її ім'я попало в газету, тимчасово, що вірила, що це якесь хитре неперозуміння і її негайно випустять з поліції.

Резюме. Щодо оба. Матіяшів, Дайса і Дзюбіни нема естаа злочину з § 68 і 67, нема волі безпосередньої, *volui indirecta* не вистарчає, нема естаа чину з § 67, бо нема тої „чужої держави“. Зрештою тут уже доказано, що УВО збирає військові інформації для держави, яка щойно має бути, для своєї держави. А не для держави існуючої, чужої. А тоді мусимо пригрозити ту старшинську правку за-

Українське Соц. Сел. Рад. Об'єднання (Лінійці):*

	всіх укр. гол.	%.
1) львівське воєв.	25.700	12,50
2) тернопіль. воєв.	3.781	1,90
разом	29.251	4,90

г) Русское Народное Об'єднання:

	всіх укр. гол.	%.
1) львівське воєв.	12.608	6,20
2) станіслав. воєв.	9.080	2,26
3) тернопіль. воєв.	3.194	1,18
разом	24.872	4,20

д) Українська Партія Праці:

	всіх укр. гол.	%.
львівське воєв.	3.779	1,50
разом	3.779	0,58

УНО здобув у всіх трьох полунавсхідних воєводствах 221 голосів, що дає 0,04 при. у відношенні до суми українських голосів.

В порівнянні з відсотком голосів при виборах до сейму відсоток голосів Українського Нац.-Демокр. Об'єднання аріс на 11,50 при., радикали (спільно зі соц.-демократами і безпартійними менш-більш аберігли свій відсоток, а всі інші, дрібніші політичні угруповування втратили кілька відсотків своїх голосів.

* Разом з офіційними комуністами (13-ком).

салу: „Nullum crimen — sine lege, nulla poena — sine lege“.

Тому дозвольте Матіяшіву „йти під золотий верхній Київ“, як це він писав в своїм листі; дозвольте Дайсві бути даліше романтиком і безпосереднім дічем в організації „Нап. Думки“ і кольторувати пей легальний журнал; дозвольте анемічній Дзюбіній, яка, як я вказав, не є зовсім ідентична з Олюшкою, вернути до її старенької мамі і старатися даліше романи про учин. посаду.

Коліж тепер підете до того нашого заступника до того „святая святих“, до сали парад, то не забудьте, що там на світі, на селі в Белзеві і в львівських сутеринах на Жоакіаській і Горodelькій перемістю, клячуть від 7 тижнів ночами три жінки-старенькі мамі і моляться горячими слізами до Пречистої, аби вона ласкою своєю виробила у Саого Найаїшого Сина, щоб тих 12 хвилин при вул. Баторія повернух ім їх дітей додому. Не заведіть же тих їх наліл, прис. судді! Віддайте страждучим старушкам їх найдорожчий скарб, підпору старості — їх діти.

А тепер дозвольте мені, прис. судді, ще кілька слів сказати про інших обвинувачених.

Мій тов. Старосольський просив мене ще сказати, бо забув, обговорюючи свій величезний матеріал, що псевдо „Мари“ чи „Мері“ не відноситься до Ольги Вербицької. Вже кравківська розправа устанила понад усіх сумнів, що „Мари“ чи „Мері“ — це конспіративна назва Львова. В кравківській тюрмі перебував Хархаліс з Яворова, бо найдено у нього лист, в якому була мова про якусь „Мари“. Коли виявилось, що „Мари“ — це псевдо, яке означає Львів, а не якусь особу, Хархаліс звільнено.

Забув ще тов. Старосольський пригадати вам у справі Михайла Вербицького його лист до Івана Вербицького під заг. „Дорогий Іванку“ (кінець вересня 1926 р.). Цей лист стверджує, що ніхто з УВО по його виході з організації не хотів навіть з ним бачитися. А з того ясно, що в часі, до якого відноситься питання, поставлені нам високим трибуналом, не мав Михайло Вербицький з УВО ніякого зв'язку. Лист цей доказує далі, що Михайло Верб. радий братові Іванові вірвати зі всім і відійти з честю. З того видно, що він сам мусів те саме раніше зробити.

Ніхто не признався тут на розправі, говорив прокуратор, що працював для свого народу, своєї армії і своєї держави. Видно, забув п. прок., що Іван Вербицький виразно заявив тут на селі, що провадив розвідку в користь свого народу, а ті, що передали йому ту роботу, виразно і ясно це йому зазначили. Він сам ніколи не сумнівався і не мав ніякого, ані меншого, доказу, щоб та праця була чужою в користь

Жадайте
французьких
ПАПЕРЦІВ
ДО КУРЕННЯ.

JOB

12 50

чужої держави. Одне колоб шоло того прис. судді мали якісь сумніви, що він ту розвідку хочби посередньо для чужої держави, то він не усувається від її повільності. Це його особисте становище, яке, очевидно, не може пересудувати справи інших обвинувачених.

Мущу згадати кількома словами і про інших.

Головний, командант VI. Бригади УГА, яка билася з більшовиками; Стефанішин, що працює як журналіст в суто-національному дусі й виразно в проти-більшовицькому напрямі; Дайс, що таке на Україну робити революцію і покласти в чек, з якої по довгих місяцях тюрми відставляють його на польську границю; Матіяшів, що мріє про похід над сині води Дніпра — чий насправду можуть бути найменші шпioni за більшовицької рублі?

Сказав, правда, надіспектор поліції Савицький тут на розправі, що УВО працювало в користь Німеччини і Соєтів, але не навів на те ніяких конкретних доказів, ніяких конкретних фактів. Я пригадую вам тільки, прис. судді, один момент з останніх часів, коли то велика більшовицька армія в побідоносному поході на Варшаву вперше заломилася (мілілі армія Буленого) під Замоєм на відлілах армії УНР. Під командою генерала Безручка Сипи Дніпра і подласько-карпатських степів своїми грудьми і своїми трупами перші спинили побідоносну армію в поході на Варшаву. І коли я вам тепер це пригадую, то роблю це не тому, щоб жалати від нас влічності, але щоб ствердити і пригадати цей невідлий факт. Це, так сказати з історичного боку.

А з людського? Заклади щодо розі чужих грошей такі ганебні, абсурдні, що які б це було правдою, то приймалося хіба пхонуть, як сказав наш тов. Новак-Пшигодзький. Чи справді ви можете представити собі, щоб ті молоді люди, що ще так недавно зі зброєю в руках билися за свою державу з більшовиками й густими лавами трупів своїх найближчих товаришів покривали поля — щоб вони в кілька хвилин пізніше за рублі тих самих більшовиків вели шпіонажу?

Сказали тут військовий експерт сота Белецький, прокуратор і д-р Новак-Пшигодзький, що ті хлопці — то „заклеєні еньпи“. А колиб навіть так було — то чи не мусимо пригадувати над тим, хто то му винен? Чи винні тому ті хлопці, бо вели може неморальне, бездієльне й несправне життя? Чи винен може хто інший? Проф. Етінгер каже між іншим, що коли одиниця ломить норми суспільства, з якою жле, то винна тому її хибна соціальна організація, або хибний устрій суспільності, серед якої та одиниця живе.

Чиж не були стравні відносини тут у нас ще так недавно? Чиж наша мода не мусіла цілими роками перекаратися потайки через кордон до Чехії, Німеччини, Франції й Бельгії, щоб дістатися до високих шхіл, бо тут у рідному краі вони були для неї замкнені? І так повстала там на чужині еміграція, яка складалася в частині з решток Української Армії, з ювірів і старшин, а в другій частині зі студентів, що мусіли нелегально переходити границю, щоб здобути собі вищу освіту.

Ви мали також десятками літ свою еміграцію. Ви напевно добре знаєте її історію, знаєте й ті страші муки і злидні, серед яких жила ваша еміграція. І у ваших серцях напевно кров'яними буквами записано, як ваш найбільший поет у Константинополі, куди поїхав, щоб формувати повстанчі легіони проти російського царя — мусів продати шлюбний перстень, щоб не згинуть з голоду.

А як живе наша еміграція — ніші студенти?

Ось уривок з одного листа з Праги: „Була в нас спільна Вечера. Приємно було. Була навіть янкіка, але в дословно-значінні така біла й гола, як дола нашої емігранта. Була навіть якийсь гумор, але такий дивний... Коженні скупався бути веселим, але в душі кожного щось видко, а коли роздзвонили слова кохання, то людям кров збігла з лиця...“

по студента тепер таке бажання, що уби-
ча одна молодість стримує від чорної не-
випадкової. Чехи рідкують підмоги. Став-
лять нас перед вибором: або поворот, або
випередження гололівки зі всіма наслідками.
А вислід? Тут майже кожний просить в
свої початки чашотки...

Ви знаєте про вплив польської літе-
ратури на нас, про те, яке так гарно жата-
то? Старосильський. Чиж як полись на
випадок еміграції, аргументи ти, непоборна
жита за діалогом, здишеною батьківщи-
ною, яка виявилася в конкретних фор-
мах вашої літератури, а закінчилася кон-
кретним чином наших легіонів — чиж мо-
гли ми бути глухі і сліпі? Чиж ви можете
збудувати таку сильну стіну, щоб не до-
чинили до сердець нашої молоді слова
каждого Аспіда?

„Świat nam nie odda, łazę wlecz,
Znikolonych mar szeregów.
Nie odola ogień ani mlec
Powstrzymać myśli w b egu!

— o —

Ale twardo, ale jasno
Wśród narodu swego stać,
Myślą błąd, chorągwie rwać,
Świecić Czynu tarczą własną...”

Такого муру ви не збудуете!
І чиж можете дивуватися, що УВО —
це фотографічна відбитка ПОВ?
(Докінчення буде.)

Після смертного присуду.

Кілька заміток на маргінесі про-
цесу 17-ки.

Тому, що обвинувачений у нас закон не до-
може піддавати критичній присуду, не ме-
жемо присвятити йому кілька наших уга-
д. Зате подано декілька уваги і спостереження,
зроблені нами в останньому дні розправи.
Ці замітки може не будуть вважатися в одну
цілість, але це мусить нам читач уже ви-
бачити. Зате вони дадуть образ душі, як
бач інстинктивної частини публіки —
і це дамо.

В наших перших замітках по процесі
„Діло“ ч. 60) скаржували ми вже в
кількох штрихах постаку в „людський“
вистрій до обвинувачення деяких людей
як самі розправ безпосередньо перед прочи-
танням вердикту суду присяжних. Нині
дрозовимо ці замітки ще таким образом:
В безпосередній сусідності батька обо. Вер-
шинних забавляється якнайліпше товари-
ство, зложене з пам'і і лави, як радію, а
т. зв. добрий круг. Розмова ведеється
весь час домова обвинувачення, іх роки і
мнх. рудницький.

Довкола Північного Сфінкса. (У століття уродин Ібсена.)

Цими днями в 100-ті роковини на-
родин Гейрика Ібсена, Норвегія при-
гадує культурному світові, що вона,
одна із найменших європейських на-
цій, видала одного із найбільших
європейських драматургів. Публіка
європейських столиць матиме наго-
ду перевірити, чи поези Ібсена за ос-
татні двадцять літ не постарілися,
і критики крім усіх зявляються по-
клики рідимуть те саме питання
у зв'язку з тисячем інших. Театр —
звичайна ділянка літератури, де голос
публіки рішає у деякій мірі про жи-
вучість твору. Поези призначені на
те, щоб оживати на сцені; коли схо-
дить із неї, нагадує сфінкса, а
кий із підземелля силкується підго-
домом пригадати акторам забутий
текст.

Європейська театральна статисти-
ка стверджує один неважливий факт:
Ібсена грають мороз мейма. Що в
цьому факті і є проминаючо-
го життя. Безпосередньо дивляного а
наслідками війни? Хіба невід, що в
європейській літературі поезія ко-
лись іншим духом і після доби, що
чтілася до театру перед думками ві-
родитися потреба шукати в ньому
спонуки до думок. Ібсен — один із
найбільших моралістів, якщо мора-
лю називаємо систематично, свідо-
мим змаганням із своєю совістю. Ібсен
— один із найбільших революціоне-
рів, якщо революціонером називає-
мо людину, що бунтується проти
існуючих основ суспільного ладу
в імені нових прав, які проголошує
голосом проти суспільності. Нова

Природний чар!

Правдива краса іде завжди в парі з простотою і при-
родністю. Звичайна, невишукана фризюра якраз вимагає
як найстараннішого плекання волосся. Shampoo Elida
підносить природну красу волосся, надає йому шовкову
м'якість і пишність як також повертає барву і полиск.

Увага: Тепер продаємо також Shampoo dla са-
tomile для блондинок (золоте опакунання).

SHAMPOO ELIDA

Іх дозі. Не будемо повторяти різні п-
нічності уваги, які ми чули і які мусіли тут
батько Вершинський, але давайте одна
вислава зявляється до донки чепаням
павка: „I poco onl tam tek dlugo siedzi?
Nad czym tu radzisz? Jaby m sa ried minut
wszystko ekofczyt — basta!“

Трохи подальше сиді і чепан на прого-
лошення вердикту а широку гурт самих

павк. Деякі з них напудровані в підмако-
вані так, що аж раділо око. З яких кругів
воли рекрутувалися і хто вони були, важко
було згадати. Із нами всі „бавилися“ пош-
том обвинувачення, зокрема підсудних жі-
нов, в якій кождо опитували й розбирали
від стій до голови, не дивлячись очевидно
на жадний тобто одної митки. А коли про-
читано два смертні присуди, то ті паві
просто зі шкіри залетіли і викинулися на

ноі сторони, аби пошвидко долашту на
облаках засудження на сповнення. А одна
а тих підмакованих павк не втерпіла і ста-
тала голосно співати: „A nie widzieli-
scie ich zagaz powieszca?“

Коли проголошено вердикт зник а, при-
судили, оборонці підсудних остовили. Ба
ніхто з них — ніхто не позитивно — не
вірив, аби розправа могла закінчитися
смертним присудом. Оборонці вбертали зми-
ний спокій, тавома як уол обвинувачення.
Тавома численно вібрали упр. публіки, тог
пришла вердикт а найбільшми заступни-
цям, відірвала велику дозу таву і зрізно-
жоння. Загалом на сцені царював такий спо-
кій, що не туті було навіть людського ві-
диху. Той спокій перервало аж глхе хла-
пання мамі обо. Вершинський.

По закінченні розправи прашалися оба за-
суджені на смерть сердечно зі своїми товари-
стами й товаришками павками. Особливо
розжалоило всіх прашання Іа. Вершинський
зі своєю сестрою та братом і нареченою
п. Яниціною, а Атаманчука а п. Корсак-
ковом. Богато павіть старих людей, бачучи
те прашання, заплакали.

Питакть нас різні люди, що буде даліше
а засудженими на смерть. Після доручення
якроу оборонці внести зазначення неваж-
ності до Найвишого Суду у Варшаві. Це
повинно статися до 6 дня від доручення
якроу. Наві. Суд вважаче розправу у
Варшаві, але ніхто без участі обвинувачення,
тільки в участі оборонців і прокуратора а
Нав. Суду. Ця розправа в Нав. Суді або
затвердить вирок львівського суду, або во-
го відкине, або знесе цілком і зарадить по-
новле переделення розправи в суді І. Істан-
ції (у Львові). В останнім випадку відбу-
дася нова розправа, але при іншому складі
трибуналу а іншій лаві с. присяжних. Все
те потягне 6—8 місяців.

Щоби не було запізно!

Розпорядки про шкільні волоси.

Буває часто, що родичі, необізнані до-
бре а теперішніми шкільними розпоряд-
ками, тратьє дармо час і гроші, впус-
ючи своїх дітей до гімназії чи учитель-
ської семінарії. Причиною, що жаді ли-
тина не може бути принята до середньої
школи, є найчастіше відсутність вік літний.
Щоби цю перешкоду усунути, мають ро-
дичі внести заздалегідь прохання з долу-
ченням метрикою і доказом важких причин
опізнання через Дирекцію школи до Мін.
В. Р. і П. О. у Варшаві. Якщо Міністерство

мораль і новий суспільний лад по-
родяться без повних ідей, так само як
не родяться без них ніякий тривкий
твір мистецтва.

Життєпис Ібсена суворий, заціпа-
ний у собі, студений, мов природа,
серед якої зріло Ібсен, мов його вла-
да, його вигляд та його творчі. Зовні-
шні обриси можна звести до мар-
мурових ліній: внутрішні прикмети
накипці боротьбою пристрастей,
мов усі прояви життя, які людська
воля хоче закувати в мармур. Ібсен
має данську кров і німецьку. Його
багата різня переходить матеріаль-
ну катастрофу і він виховується ду-
же скромними засобами в малень-
кій містечку Скієн і ще меншій
Грімстад. Маломішанська протес-
тантська обрядовість у товариській
житті, — туна, одноманітна праця
малих купців і рибалок, світ нади-
ханий скупими сплітками та інте-
ресами розбуджують у молодім Іб-
сені потягу до середовища. Вчить-
ся він не найкраще; його увагу на-
до вчасно навідує образи давни-
ни, що шукать вислову.

Коли в 16-ім р. життя Ібсен поки-
дає своє рідне містечко, він уже жи-
ве поезією. Попавши на практику
до антикаря, пише вірші і пробує
сил у драмі. Його перший драматич-
ний твір заповнений і примусовою
шкільною лектури характеризує
випаді його тодішньої настрій: „Ка-
тиліна“ це не ворог батьківщини, а
смілина, цінна індивідуальність. У
22 році життя матура Ібсенові не
падається: та вже рік пізніше він
стає артистичним дорослим теат-
ру в Бергені і дістає стипендію на з-
місичні театральні студії за кордо-
ном.

Театр і чужина — ось два світи.
Якими житиме Ібсен під цією шкіль-
ною

ни. Він знаходить у собі дуже хутко
свідомість свого таланту та зади-
вляється із ним. Те, що в 29 р. жи-
ття він стає управителем „Національ-
ного театру“ у Христианії і що здо-
буває усіх такими песами як „Ін-
гера із Вестер“, „Бонкет на Сол-
хавні“ і „Воспопни на Гельголанді“
по примиряє його ні з перспек-
тивою директорської кар'єри ні із
ролем лаврового національного по-
ета.

Сюжети із історичної давнини мо-
жуть мати в собі найясніші нитки
на сучасність: суспільність змінає
критику власних хиб із національ-
ним песком і не доглядає П. Прота-
даймо, в якій добі починає Ібсен
свою діяльність. Норвегія відірвала
від Данії 1814 р. після 400-літньої
єдності а нею як одна цілість, вхо-
дить у новий політичний союз із
Швецією і пробує пірвати всі духо-
ві нитки із Данією — єдиною своєю
виховницею. Починаючи писати, Іб-
сен не має інших образів як дансь-
ких класиків: Гольберга та Едлі-
ншгера. Про європейську літерату-
ру він знав тоді тільки, що ми лі-
пі про данських класиків. Його лі-
тературна мова — данська. Сягу-
ючи по національний норвеський сю-
жет не така мовна як для україн-
ців, що писали по-московському ама
любувати українську бувальщину.

Данія, що черпала культуру че-
рез Німеччину розбудила в ньому
тугу за сучасними ідеями. Побут у
Німеччині та невдоволення тісною
рідною захутиною змінили по ту-
дую в нього. Коли він вилая свою
„Комедію похання“, сатиру на за-
скордушту образу своїх земляків,
конфлікт із урядом і громадністю
каже йому ясно вибрати шлях даль-
шого життя. Атака на подругу, що

родиться із сліпого захоплення пер-
емінілася в атаку на драматургію,
що зважився поставити вище норми
самотності від пут, накинених су-
спільними формами. Преса та публі-
кака заметушилися. Матеріальні
умовини Ібсена нагадували зловні
наші переломні галицькі відноси-
ни, коли гонорар 200 зол. за один
твір треба було вважати природним
гонораром для дисципліна а та-
лантом і імелом. Коли Ібсен пробу-
вав дістати стипендію на вінід на
чужину, один із членів урядового
комітету заявив, що він за такі пе-
си, як „Комедія похання“ заслуго-
ує радше на різки. Коли-ж на сти-
пендію прийшла ціла тавроярність
заходів і задики валинам його при-
ятеля Верисона, асетаки була насте
мала на вінід. Треба було приватної
помочі. Та переживання зявляні з
нею зявлялися, щоб Ібсен виїхав до
чужини у квітні 1864 до Італії, розпо-
рощався з Норвегією на 10 літ.

Південна небо мало дивний вплив
на його творчість. Він почував себе
немов би відірваним від його сві-
тилка, а приплив енергії, що зростає
у ньому, немов би за кожним разом
моруши сумнів, чи верування між
різні світи він не заморозить таву
свого натхнення. Бо треба не сло-
вати голосно, що Ібсен викав у со-
вості своїй праші. Із асистою стату-
ної рефлексії він кавав собі, що він
мусить сказати своїй суспільності
для П. добра те, що передумав, а те
більше для власного внутрішнього
спокон, якого він не мав, як за-
судок не використав зловні всіх своїх
творчих сил.

Вол обвинувачення зявляні на а-
дресу холоду Ібсена, його зявля-
жачого емоційно, самотної тавро-
жачого емоційно, самотної тавро-

А. ПЯСЕЦКІ С. А. КРАКІВ

ВЛАСНІ СКЛЕПИ: Краків, Головний Ринок, Лінія А-Б і Ц-Д.
Варшава, Краківське передмістя ч. 7.

поруше безконфліктно, у величезній виборі родів чокколадки сметанкової, молочної, десертної і до варення як також чокколадки, кармелючки і цукри. — На шумно, режимою, але якостями знаменитими виробами, зробленими з гаранційно чистих сировин, хочемо здобувати признання найшановніших когів, одночасно числами найкращіших пісн. Замовлення прийме Народна Торговля у Львові.

7-21

ФІЛЬВАРСЬК М. морганів в будинку (зас. о. 18 ж.) при акційних ілюху Львів-Станіславів (станів в міст) на пролаж Бачні інформації у (андора) Станіславського у Львові вул. Герасі 2. Б. 1807 1-3

ПЕРЕПИСУВАННЯ на машині всіхх листів, прохань, скриптів і т. п. приймає "Бюро прохань" Львів, Особистий 6. 1260 1-1

ВУДЕННИЙ як варені так і сирі най-ліпшої якості поручає на світа фірма К. Шипи при вул. Краківський ч. 26. біля Преображенської церкви. 1718 1-1

ПОЗІР кооперативні і крамничі! Складіть американський навузок купувати тільки в одній Українському Товаристві "Уна" в Дрогобичі, Підсудського 14. — Ціна фабрична. 1671 4-5

ПОЗІР рідякині! Штучні навози, як томасину, суперфосфат, калініт, сіль потасову і т. п. купуйте тільки в своєму однію Українському Товаристві "Уна" в Дрогобичі, Підсудського 14. — Продаж вагоном і деталію. Доставка сейчас! — Ціна фабрична! — Догляди, устаткування. 1671 4-5

ДИВАНИ смірненські стрижки і ювілії по фабричних цінах, ВАНК пл. Меліт-ська 5. І. п. 1616а 5-2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст недуг легінів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

1088 Парасв'ячення Рентгеном 10-24

Дентист Б. ЛЬОКЕР

у Станіславові вул. Собієського 14

Спеціаліст в золоті і білих коронках. Штучні зуби без підніжжя американською системою, Пашкити в провінції політо-1274 джується до 24 годин. 19-2

ГРАМОФОНОВІ ПЛИТИ

СИРЕНА

одинокі удосконалені, мають найбільший музичний репертуар, доповнюваний постійно останніми новинами. Можна набутти у всіх крамничих з музичними інструментами.

Ціна 5 зол.

Перша в Польщі

Фабрика грамофонових плит

ТОВ. "СИРЕНА-РЕКОРД"

1725 **ВАРШАВА.** 1-1

Українська Музична Навчальна в Нью-Йорку приступає до видання Антології української солов'яни, дуети і тернети.

Отже дорогою відноситься до українських композиторів, щоб нам надіслали того роду твори до кінця травня 1928. За примітні твори платимо від 20 до 40 копійок за композицію. Писати на таку адресу: Ukrainian Music Edition 103 Ave A, New York, City. За українською музичною навчальною в Нью-Йорку: М. Гайворонський 1717 предс. д-р Л. Мишуга севр. 1-1

"ЦЕРКОВНІ ЦВІТИ"

Воручає на світа

СТЕФАНІЯ ПОГОРЕЦЬКА

1661 в Стрию — Шевченка 6. 2-3

Гарні тривалі цвѣти з матері укл дається на бажання в однім томі, пр. з л. для рожд, кміллі, педягоні, гмітні або з мінливих цвѣт. "Китиці до свічок" менш 4 і 6 зол. пара — середні 8 зол. пара і великі 10 зол. пара. — "Китиці" стоячі на прѣстл менш 25 зол. пара, — середні гарні 30 ш. висою 40 зол. пара, — великі 60 зол. пара. — "Вісні на обрам" менш 6 зол. — широкі 8 зол. і на широкі 10 зол. до матер. При бажанні замовленнях на світа

Б. ЛІКАР ШПИТ. ВІДЕНСЬКИХ

Д-р Норберт Юпітер

спеціаліст недуг шкіри, венер. і косметики поверну і ординує як дашіше

1672 Станіславів 3. Мая 11. 3-3

БРИТВИ на ціле життя

цілковита гарантія! як також (мармурні) ориг. бельгійські також амер. паски до острання бритов, апарат до острання жилажок і т. п. штука зол. 250 поручає знає **С. ФЕДЕР** Львів 7. спец. фірма **Синтуська**

Позір! У власній інтересі прошу уважати на фірму **С. ФЕДЕР**, Львів, Синтуська 7. Ціна бритов: від зол. 7-21-1708 Почтова висадка відвортно. 1-4

Байцуйте насіння Успулюном

або **Успулюном**

сухою байцою Успулюном

ЙОСИФ КАРРАХ
Львів, Касцюшки 18.

Оголошення конкурсу.

Виділі філії "Просвіти" в Тернополі оголошує свій конкурс на посаду освітнього інструктора при філії. Від кандидатів вимагається: 1) укінчення шкільних студій. 2) теоретичного і практичного обшарування з освітньою роботою і бібліотечною справою. 3) знання режисерства і театральної техніки, по можливості і діригентури. Платня після умов. Посада покищо провізорична. Зголошення писемні з поданнями перебігу життя і потрібними документами слати до 15. квітня п. р. на адресу філії "Просвіти" в Тернополі, вул. Міщенська ч. 11. І. Брикович голова, д-р Л. Онуферко секретар. 1583 1-2

VI. Загальні Збори

Союзу Українських Адвокатів.

В суботу дня 24. березня 1928 р. в 4-й годині пополудні відбудуться Загальні Збори С.У.А. в залі Товариства "Українська Бесіда" в Народному Домі у Львові вул. Рутівського, з таким порядком нарад:

- 1) Отворення Загальних Зборів.
- 2) Вибір голови і секретаря Зборів.
- 3) Звіт з діяльності Товариства за 1927 рік: а) звіт секретаря, б) звіт референта делегатів, в) звіт скарбника.
- 4) Звіт контрольного комісії і ухвалення абсолютної уступачою виділов.
- 5) Вибір нового виділу.
- 6) Зміна статуту — реф. д-р А. Говилович.
- 7) Справа Правничого часопису — реф. д-р Р. Домбчевський.
- 8) Посмертний фонд — реф. д-р А. Говилович.
- 9) Внески.

За Президію С.У.А.:

Д-р Л. Ганкевич, голова, д-р Е. Шуровський секретар, д-р М. Волошин, І. місто-голова, д-р Л. Бачинський, ІІ. місто-голова. 1694 2-3

Звичайні Загальні Збори

Тов. "Зоря" у Львові відбудуться в неділю дня 25. марта 1928 о год. 10 перед пополуднем в залі Тов. вул. Вірменська ч. 25.

Порядок нарад Зборів: 1) Відчитання протоколу; 2) Звіт з діяльності; 3) Звіт касовий; 4) Звіт ревізійної комісії; 5) Внесення Управлі; 6) Вибір Управлі; 7) Внесення членів. — Примітка: Навколо о год. 10 не збереться достаточного числа членів, то о год. 11-й відбудуться поновлі Загальні Збори — Справа. 1715 1-2

До відома загалу!

Попічка подаю зміст одного з численних листів моєї відданої клієнтки!

П. Т.

Прошу ласкаво донести мені, котра з фірм у Варшаві має Ваші цукорки "Glaz al" на складі, бо моя донька не могла в Варшаві їх відібути. Тому я вислав її негайно відібути 2 пакки. — Тому що Ваші цукорки дуже успішно ділають, було дуже пожаданим, поби їх мали і у Варшаві.

З висловом правдивого пошання

Ірин. Еміль Фрайд

Львів, Снопківська ч. 49.

Яків Пастернак

Одинокий виробник цукорків

"Glaz al"

Бельсько.

Скільки до набути!

Звичайні Загальні Збори

Товариства Кредитово-господарського "Народний Дім" в Любачеві

відбудуться дня 25. марта 1928 р. в годині 4. пополудні в locaux Товариства в ринку з слідуєчим порядком нарад:

- 1) Отворення Зборів і вибір Президії.
- 2) Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів.
- 3) Справоздання Управлі і Надзірної Ради з діяльності за 1927 р.
- 4) Ухвалення для Управлі і Надзірної Ради абсолютної.
- 5) Вибір пілої Надзірної Ради.
- 6) Вибір 3 членів Управлі і 2 заступників.
- 7) Внески і запити.

Любачів дня 15. марта 1928.

Надзірна Рада.

Ширіть наш часопис!

ТОРГОВЕЛЬНО-ПРОМИСЛОВИЙ БАНК

У Львові, вул. Валова ч. 3. І. пов., вхід через ганок — отвори

ГУРТІВНІЮ ТЕКСТИЛЬНИХ ТОВАРІВ

для сільського населення

та поручає:

СУХА вовняні і пів-вовняні — МУСЛИНИ — ЗЕФІРИ — КЛЬОТИ — ЦАЙГИ —

ОКСФОРДИ — ПОЛОТНА білі — РУЧНИКИ — ХУСТКИ всякого роду.

Великий вибір! Ціни найнижчі! Товар висилается сейчас!

1711 Дая Хв. Повіт. союзів кооператив угодисиня в сплатах. 1-5

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ І СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятків літ в цілім краю звісна фірма **Іван Зельштейн**, Львів, Марійська пл. 5. Купую брілянти, золото, срібло, плачу найвищі ціни. 69-2

225

Найбільша в краю фабрика дзвонів

Братів Фельдінських

в Калуші, вул. Сівецька ч. 14.

в Перемишлі, вул. Красінського ч. 63.

відливає на замовлення дзвони гармонійні і поодинокі, а постійно удержує на складі злив 200 штук готових дзвонів у вазі від 10 до 600 кг.

Ціни приступні — сплата ратами. 68-2

Якщо Ви, не лиш на словах, але й на ділі приятель нашої кооперації, то будете купувати набіл тільки в склепах

"МАСЛОСОЮЗ"

Таким чином не поносите ніякої жертви, бо купуєте найліпший набіл та загально признане знамените десерове масло.

ВЛАСНІ СКЛЕПИ:

Львів

1) Костюшка 1 а

2) Ринок 10

3) Льва Сапиги 21

4) Зиблікевича 49

5) Жовківська 11

6) Городецька 48.

Стрий, Шевченка 5.

Самбір, Костюшка 11 а.

Станіславів, Собєського 28.

Коломия, Шевченка 25.

Перемишль, Ринок 25.

Дрогобич, Стрийська 14.

Тернопіль, Міщенська 41.

1303 6-7